

Bidstond 1 Johannes 3: 1-10

Johannes begint met te zeggen dat wij 'kinderen van God' zijn. Maar over wie heeft hij het dan? Ik hoor mensen wel eens zeggen dat ieder mens een 'kind van God' is, maar de vraag is of dat klopt. Natuurlijk is ieder mens, gelovig, anders gelovig, of niet-gelovig, een schepsel van God, maar een kind van God zijn kun je volgens de bijbel niet van ieder mens zeggen. Johannes heeft het hier namelijk over dezelfde mensen die hij in hoofdstuk 2:29 'uit God geboren' noemt. Uit God geboren worden, of wedergeboren worden, heeft te maken met geloof in Jezus Christus. Johannes schrijft dat ook in Zijn Evangelie in Joh. 1:12. *Allen die Jezus aangenomen hebben, heeft God de macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun die in Zijn naam geloven.* Een kind van God wordt je door het aanvaarden van Christus als je Verlosser en Heer. Wie op Hem zijn geloof bouwt is opnieuw geboren, is een kind van God.

Johannes verwondert zich over dat bijzondere feit. Vandaar dat hij begint met het woordje 'ziet'. *Ziet welk een liefde ons de Vader heeft gegeven....* Eigenlijk zegt hij zoiets als 'moet je nou toch eens kijken.....' Johannes wil onze aandacht trekken. Hij heeft iets te vertellen. Hij ziet iets dat zo belangrijk is dat iedereen het moet weten. Hij wil ons wakker schudden, onze aandacht trekken. Want wat hij te vertellen heeft is buitengewoon, je kunt je daar alleen maar over verwonderen.

Kijk nu eens welk een liefde de Vader ons heeft gegeven! We zijn Gods kinderen! Wij....dat is toch niet vanzelfsprekend. Er moest toch heel wat gebeuren voor het zover was. God heeft daarvoor Zijn eigen troetelkind moeten prijsgeven. Zijn bloed moest eerst vloeien op Golgotha. En het is aan die liefde te danken dat wij kinderen van God genoemd worden. Ons kindschap is duur betaald.

En dankzij dat bijzondere offer mogen we nu al kind van God zijn. We mogen kind aan huis zijn bij de God die de Schepper van het universum is. Thuisgekomen in de sfeer van Zijn liefde. We zijn burgers geworden van een ander Koninkrijk. En dat heeft tot gevolg dat de wereld ons niet meer kent, schrijft Johannes in vs. 1.

Met 'wereld' bedoelt Johannes hier de mensen die Christus niet volgen. Die kennen ons niet meer. Dat betekent natuurlijk niet dat ze niet weten hoe wij heten. Het wil zeggen dat ze niet kunnen begrijpen wat ons ten diepste beweegt. Ze kunnen ons niet meer volgen, ons niet meer aanvoelen. We zitten op een verschillende golflengte. Dat is ook wat Paulus schrijft in z'n 1^e Corinthebrief (2:14). *Een*

ongeestelijk mens aanvaardt niet heten van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan.....

Dat kan zich op verschillende manieren uiten. Het kan variëren van een schouderophalen en onverschilligheid tot geïrriteerdheid en haat toe. Maar hoe men zich ook tegenover ons opstelt – onverschillig of fel – het vindt zijn oorzaak in het feit dat men Christus niet kent, geen relatie met Hem heeft. Daar zit het op vast.

Want als Christus in je leven komt verandert je oriëntatiepunt. Dan ga je een andere koers varen en anders tegen de dingen aankijken.

De christenen aan wie Johannes schrijft wisten dat uit eigen ervaring. Velen van hen waren van huis uit geen christen. In de tijd voordat ze christen werden, leefden ze volgens het patroon van de toenmalige hellenistische cultuur. Ze dienden de afgoden en hun levensstijl ging op tal van punten regelrecht in tegen Gods wil. Maar toen ze Christus leerden kennen, werd dat anders. Ze gingen niet meer met hun vrienden naar de tempelprostituees. Ze wilden geen eed meer afleggen bij de keizer. Allerlei dingen die ze eerst normaal vonden, konden ze nu niet meer aan mee doen, omdat Jezus Christus nu hun leven stempelt. De mensen uit hun omgeving begrepen er niks van.

Het schijnt dat de processtukken tegen christenen uit de eerste eeuwen na Christus herhaaldelijk laten zien dat ondervragers en rechters, tot de christenen die weigerden een eed af te leggen bij de keizer, zeggen: doe toch niet zo dom, gebruik toch je gezonde verstand. En steeds weer was het antwoord: we kunnen niet meedoen, we zijn christen en dienen een andere Heer. En die Heer gaat ons boven alles uit. De rechters begrepen die domme christenen niet. Wie zet zijn leven nu op het spel voor zoiets onbenulligs als een eed. Dat is nu precies wat Johannes bedoelt als hij zegt dat de wereld ons niet kent.

We zijn dus kinderen van God, nu al. Maar daarmee is nog niet alles gezegd. Want, zegt Johannes, het is nog niet geopenbaard wat we zijn zullen.

Nu kun je de indruk krijgen dat onze NBG vertaling zegt dat er nog geen zinnig woord te zeggen valt over wat we zullen zijn. Want dat is nog niet geopenbaard. Maar dat wil Johannes niet zeggen! Hij bedoelt niet, dat we het nu nog niet weten, maar dat het nu nog niet zichtbaar is. Het is nog niet geopenbaard.

We zijn al kinderen van God, maar dat is geen eindstation. We mogen meer verwachten. Straks als Jezus verschijnt zijn we niet alleen kinderen van God, maar dan zijn we ook gelijk aan Hem en mogen we delen in Zijn heerlijkheid.

Dat is nu nog zo. We zijn al wel kinderen van God, maar we leven in een gebroken wereld. Ons bestaan is aangetast door zonde en alle gevolgen daarvan. We kunnen de verheerlijkte Christus nu nog niet zien. Dat zal Johannes zelf ook ervaren als Hij op Patmos oog in oog komt te staan met de verheerlijkte Heer. Dan gaat hij plat op zijn gezicht. Maar het komt wel, het gaat gebeuren dat we Hem zien van aangezicht tot aangezicht en dan zullen we zijn zoals Hij is.

Dat is in dit leven niet haalbaar. Maar toch is het niet alleen maar toekomst muziek. Wie wedergeboren is en de Heilige Geest heeft ontvangen zal al iets van de uitwerking daarvan in z'n leven meemaken. Johannes zegt dat iedereen die deze hoop op Hem heeft, zich vandaag al reinigt.

Mensen die een idool hebben willen altijd graag op hun idool lijken. Bij topsporters en popsterren zie je dat hun fans zich gaan kleden, hun kapsel aanpassen, en zelfs de gebaren van hun grote helden overnemen. Ze willen op hen lijken.

Zo willen Gods kinderen op aarde al zoveel mogelijk op Jezus lijken. Jezus is rein, zondeloos. Dat zijn wij niet. Maar we reinigen ons wel. Wie met Christus leeft zondigt niet, zegt vs. 6. Natuurlijk bedoelt Johannes niet te zeggen dat een gelovige nooit of te nimmer zondigt. Daar is Johannes in het 1^e hoofdstuk heel duidelijk over geweest. *Indien wij zeggen dat we geen zonde hebben misleiden wij onszelf (1:8)*. Als je met Jezus leeft, dan kan de zonde niet meer het klimaat zijn waar je jezelf thuis voelt. In Johannes tijd waren er mensen die zeiden: zondig er maar op los, daardoor wordt Gods genade alleen maar groter. Anderen zeiden: zondigen is niet erg, dat heeft alleen met je lichaam te maken en het raakt je relatie met God niet.

Dat zijn sluipteggetjes waarlangs men, onder de schijn van vroomheid, niet brak met de zonde.

Johannes waarschuwt daarvoor: laat je niet misleiden! Dan raak je uit koers, bij God vandaan. Blijf bij de zonde vandaan. Besef wat het God gekost heeft jou te verlossen. Dicht bij Jezus blijven, je leven stellen onder de leiding van Gods Geest. Wie dat doet is rechtvaardig, zoals Hij rechtvaardig is. Zo mag je als kind van God, als wedergeboren mens nu al op Christus lijken!

AMEN